
Nacrt

**PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU
UGOVORA IZMEĐU REPUBLIKE HRVATSKE I BOSNE I HERCEGOVINE O IZRUČENJU,
S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

Zagreb, prosinac 2013.

PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU REPUBLIKE HRVATSKE I BOSNE I HERCEGOVINE O IZRUCENJU

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o potvrđivanju Ugovora između Republike Hrvatske i Bosne i Hercegovine o izručenju, sadržana je u odredbi članka 140. stavak 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 85/2010 – pročišćeni tekst).

II. OCJENA STANJA I CILJ KOJI SE DONOŠENJEM ZAKONA ŽELI POSTIĆI

U okviru nastojanja za daljnjim unaprjeđenjem međusobne suradnje u odnosima dviju država u području pravosuđa i borbe protiv organiziranog kriminala i korupcije te njihovog transnacionalnog širenja, uzimajući pri tomu posebice u obzir važnost i potrebu uske međusobne suradnje država u toj borbi, kao i činjenicu da je zloupotrebom instituta dvostrukog, a katkad i višestrukog državljanstva na državnim područjima država nastalih raspadom bivše Jugoslavije, neizručivanje vlastitih državljana dovelo do problema nekažnjivosti, odnosno nemogućnosti kaznenog progona i izvršenja kaznenopravne sankcije, zaključeno je da postojeći pravni okvir za ostvarivanje suradnje u ovom području u odnosima Republike Hrvatske i Bosne i Hercegovine nije dostatan i dovoljno učinkovit te da ga treba unaprijediti sklapanjem dvostranog međunarodnog ugovora o izručenju.

Republika Hrvatska i Bosna i Hercegovina stranke su Europske konvencije o izručenju, sastavljene u Parizu 13. prosinca 1957., Dopunskog protokola Europske konvencije o izručenju, sastavljenog u Strasbourgu 15. listopada 1975. te Drugog dopunskog protokola Europske konvencije o izručenju, sastavljenog u Strasbourgu 17. ožujka 1978. (Narodne novine – Međunarodni ugovori, broj 14/94). Iako spomenuta Konvencija u odnosima država stranaka ima prednost pred odredbama dvostranih međunarodnih ugovora o izručenju, u odnosima država stranaka dopustivo je sklapanje dvostranih međunarodnih ugovora u svrhu nadopuna njezinih odredaba ili olakšavanja primjene u njoj sadržanih načela.

Promjenom Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 76/2010) omogućeno je da se u određenim slučajevima odstupi od načela neizručivanja vlastitih državljana drugim državama i to u odnosima s državama s kojima je Republika Hrvatska sklopila dvostrani međunarodni ugovor kojim se predviđa mogućnost izručivanja vlastitih državljana u svrhu procesuiranja počinitelja najtežih kaznenih djela.

Ugovor između Republike Hrvatske i Bosne i Hercegovine o izručenju potpisan je dana 28. studenoga 2012. u Zagrebu.

Sklapanjem Ugovora unaprjeđena je međusobna suradnja u odnosima dviju država u području pravosuđa i borbe protiv organiziranog kriminala i korupcije te njihovog transnacionalnog širenja, uzimajući pri tomu posebice u obzir važnost i potrebu uske međusobne suradnje država u toj borbi, kao i činjenicu da je zloupotrebom instituta dvostrukog, a katkad i višestrukog državljanstva na državnim područjima država nastalih raspadom bivše Jugoslavije, neizručivanje vlastitih državljana dovelo do problema nekažnjivosti, odnosno nemogućnosti kaznenog progona i izvršenja kaznenopravne sankcije. Dosadašnji nedovoljno učinkovit i nedostatan pravni okvir za ostvarivanje suradnje u ovom području u odnosima Republike Hrvatske i Bosne i Hercegovine, sklapanjem predmetnog Ugovora dodatno je osnažen.

III. OSNOVNA PITANJA KOJA SE PREDLAŽU UREDITI ZAKONOM

Ovim Zakonom potvrđuje se Ugovor između Republike Hrvatske i Bosne i Hercegovine o izručenju, kako bi njegove odredbe, u smislu članka 141. Ustava Republike Hrvatske (Narodne

novine, broj 85/2010 – pročišćeni tekst) postale dio unutarnjeg pravnog poretka Republike Hrvatske.

Ugovorom je u odnosima Republike Hrvatske i Bosne i Hercegovine stvoren potreban međunarodnopravni okvir za omogućavanje izručenja osoba, koje se u državi koja traži izručenje gone radi kaznenog djela ili se izručenje traži radi izvršenja kazne zatvora ili mjere koja uključuje oduzimanje slobode. Izručenje državljana zamoljene države ili osobe bez državljanstva s prebivalištem u zamoljenoj državi dopustivo je za taksativno navedena kaznena djela organiziranog kriminala, korupcije i pranja novca, te druga teška kaznena djela počinjena nakon potpisivanja predmetnog Ugovora.

Ugovorom se uspostavlja mehanizam kojim će se onemogućiti da pojedinci, zlouporabom instituta neizručivanja vlastitih državljana, bijegom u državu svog državljanstva izbjegnu kaznenu odgovornost za najteža kaznena djela.

Ugovor je temeljen na odredbama Europske konvencije o izručenju te dodatnim protokolima uz tu Konvenciju i njime se u odnosima Republike Hrvatske i Bosne i Hercegovine olakšava primjena u Konvenciji sadržanih načela. Na tim osnovama, predmetnim Ugovorom se uređuju sva bitna pitanja vezana za postupak izručenja, a posebice način komunikacije između nadležnih tijela država ugovornica u provedbi Ugovora, način postupanja po zahtjevima za izručenje, utvrđuju se kaznena djela za koja je izručenje dopušteno kao i slučajevi nedopustivosti izručenja, pitanje odgode izručenja i privremenog izručenja, predviđa se mogućnost primjene u određenim slučajevima postupka pojednostavljenog izručenja, postupak predaje osobe koja se izručuje, pitanje troškova izručenja te mehanizam rješavanja sporova o tumačenju ili primjeni Ugovora.

IV. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna financijska sredstva u Državnom proračunu Republike Hrvatske.

V. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Temelj za donošenje ovoga Zakona po hitnom postupku nalazi se u članku 204. stavku 1. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, broj 81/2013) i to u drugim osobito opravdanim državnim razlozima. Naime, iako se Ugovor privremeno primjenjuje od dana potpisivanja, ocjenjuje se da postoji interes da Republika Hrvatska što skorije okonča svoj unutarnji postupak i o tome obavijesti Bosnu i Hercegovinu, kako bi Ugovor, u skladu sa svojim odredbama, u najskorije vrijeme formalno-pravno stupio na snagu.

S obzirom na prirodu postupka potvrđivanja međunarodnih ugovora, kojim država i formalno izražava spremnost da bude vezana već sklopljenim međunarodnim ugovorom, kao i na činjenicu da se u ovoj fazi postupka, u pravilu, ne mogu vršiti izmjene ili dopune teksta međunarodnog ugovora, predlaže se ovaj Prijedlog zakona raspraviti i prihvatiti po hitnom postupku, objedinjujući prvo i drugo čitanje.

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU
UGOVORA IZMEĐU REPUBLIKE HRVATSKE I BOSNE I HERCEGOVINE O IZRUČENJU**

Članak 1.

Potvrđuje se Ugovor između Republike Hrvatske i Bosne i Hercegovine o izručenju, potpisan u Zagrebu 28. studenoga 2012., u izvorniku na hrvatskom jeziku i službenim jezicima Bosne i Hercegovine (bosanskom, hrvatskom i srpskom jeziku).

Članak 2.

Tekst Ugovora iz članka 1. ovoga Zakona, u izvorniku na hrvatskom jeziku, glasi:

**UGOVOR
IZMEĐU
REPUBLIKE HRVATSKE
I
BOSNE I HERCEGOVINE
O IZRUČENJU**

Republika Hrvatska i Bosna i Hercegovina (u daljnjem tekstu: države ugovornice),

svjesne potrebe daljnjeg unaprjeđenja međusobne suradnje u području pravosuđa,

uzimajući u obzir visoku opasnost od svih oblika kriminala, a posebno organiziranog kriminala i korupcije i drugih teških kaznenih djela i njihovog transnacionalnog širenja, kao i važnost borbe protiv organiziranog kriminala, korupcije i drugih teških kaznenih djela te potrebu za učinkovitom međusobnom suradnjom država u toj borbi,

u želji da posebno uredе suradnju u pogledu izručenja,

sporazumjele su se kako slijedi:

**Obveza izručenja
Članak 1.**

Države ugovornice obvezuju se da će sukladno odredbama ovoga Ugovora, na zamolbu, jedna drugoj izručivati osobe, koje se u državi koja traži izručenje (u daljnjem tekstu: država moliteljica) progone zbog kaznenog djela ili se traže radi izvršenja kazne zatvora ili druge mjere koja uključuje oduzimanje slobode sukladno pravu država ugovornica.

Način komunikacije

Članak 2.

- (1) Nadležna tijela država ugovornica u provedbi ovoga Ugovora komuniciraju pisanim putem i to putem ministarstava nadležnih za poslove pravosuđa.
- (2) Diplomatski put komunikacije ovime nije isključen, ako za to postoje opravdani razlozi.
- (3) U hitnim slučajevima, zamolbe i obavijesti prema ovom Ugovoru mogu se dostavljati putem Međunarodne organizacije kriminalističke policije (INTERPOL).

Jezik i legalizacija

Članak 3.

- (1) Zamolbe koje se podnose i dokumentacija koju treba dostaviti prema odredbama ovoga Ugovora sastavljaju se na jeziku države moliteljice.
- (2) Legalizacija isprava iz stavka (1) ovoga članka nije potrebna.

Dokumentacija

Članak 4.

Uz zamolbu za izručenje država moliteljica će priložiti:

- 1) sredstva za utvrđivanje istovjetnosti osobe čije se izručenje traži (točan opis, fotografije, otisci prstiju i sl.);
- 2) optužnicu ili presudu ili odluku o pritvoru ili koji drugi akt istog pravnog značaja, u ovjerenom prijepisu ili ovjerenoj preslici izvornika. U ovim aktima mora biti navedeno: ime i prezime osobe čije se izručenje traži i drugi podaci koji su potrebni za utvrđivanje njezine istovjetnosti, opis djela i zakonski naziv kaznenog djela;
- 3) izvadak iz teksta zakonskih odredaba koje će biti primijenjene ili su bile primijenjene prema osobi čije se izručenje traži;
- 4) podatke o duljini kaznene sankcije kada se radi o izručenju osobe radi izdržavanja ostatka kaznene sankcije;
- 5) ostale podatke ili dokumente koji mogu biti od značaja za donošenje odluke o izručenju.

Dopuna dokumentacije

Članak 5.

- (1) Ako su podaci i dokumentacija koje je dostavila država moliteljica nedostatni za donošenje odluke države od koje se traži izručenje (u daljnjem tekstu: zamoljena država) temeljem ovoga Ugovora, zamoljena država može zatražiti dopunske obavijesti i dokumentaciju te odrediti primjereni rok za njihovu dostavu, ne dulji od 15 dana.
- (2) Rok iz stavka (1) ovoga članka može se na obrazloženi zahtjev produžiti za još 15 dana.
- (3) Ako država moliteljica u rokovima predviđenim u stavcima (1) i (2) ovoga članka ne dostavi dopunske podatke i dokumentaciju, zamoljena država će odmah obustaviti postupak za izručenje i osobu čije se izručenje traži pustiti na slobodu.

- (4) Troškove koji su nastali neutemeljenim oduzimanjem slobode u slučaju iz stavka (3) ovoga članka nadoknadit će država moliteljica zamoljenoj državi.

Kaznena djela za koja se izručenje dopušta **Članak 6.**

- (1) Izručenje u svrhu kaznenog progona dopustit će se samo ako je za kazneno djelo prema pravu obiju država ugovornica propisana kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode u trajanju od jedne godine ili teža kazna.
- (2) Izručenje u svrhu izvršenja pravomoćno izrečene kazne zatvora ili mjere koja uključuje oduzimanje slobode dopustit će se samo za kaznena djela koja su kažnjiva prema pravu obiju država ugovornica i ako trajanje kazne zatvora ili mjere koja uključuje oduzimanje slobode, odnosno njihov ostatak koji se treba izvršiti, iznosi najmanje četiri mjeseca.
- (3) Ako zamolba za izručenje uključuje više kaznenih djela ili više pravomoćno izrečenih kazni zatvora ili mjera koje uključuju oduzimanje slobode od kojih neka ne udovoljavaju uvjetima iz stavka (1) ili (2) ovoga članka, zamoljena država će dopustiti izručenje i u tom slučaju.

Izručenje vlastitih državljana za kaznena djela **organiziranog kriminala, korupcije i pranja novca** **Članak 7.**

- (1) Izručenje vlastitih državljana u svrhu kaznenog progona dopustit će se ako su ispunjeni uvjeti propisani ovim Ugovorom za kaznena djela organiziranog kriminala, korupcije i pranja novca za koja je prema pravu obiju država ugovornica propisana kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode u trajanju od četiri godine ili teža kazna.
- (2) Izručenje vlastitih državljana u svrhu izvršenja pravomoćno izrečene kazne zatvora ili mjere koja uključuje oduzimanje slobode dopustit će se ako su ispunjeni uvjeti propisani ovim Ugovorom za kaznena djela organiziranog kriminala, korupcije i pranja novca koja su kažnjiva prema pravu obiju država ugovornica, ako trajanje kazne zatvora ili mjere koja uključuje oduzimanje slobode, odnosno njihov ostatak koji se treba izvršiti iznosi najmanje dvije godine.
- (3) Kaznena djela organiziranog kriminala iz stavaka (1) i (2) ovoga članka su:
- kaznena djela za koja je propisana kazna zatvora u trajanju od četiri godine ili teža kazna koja su počinjena od strane organizirane zločinačke grupe, sukladno domaćem pravu,
 - organiziranje i pripadanje organiziranoj zločinačkoj grupi, sukladno domaćem pravu.
- (4) Kaznena djela korupcije iz stavaka (1) i (2) ovoga članka su:
- zlouporaba položaja od strane službene ili odgovorne osobe,
 - aktivno i pasivno protuzakonito posredovanje korištenjem utjecaja,
 - aktivno i pasivno podmićivanje službene osobe,
 - aktivno i pasivno podmićivanje u privatnom sektoru,
 - pronevjera.

Izručenje vlastitih državljana za druga teška kaznena djela
Članak 8.

- (1) Izručenje vlastitih državljana u svrhu kaznenog progona dopustit će se ako su ispunjeni uvjeti propisani ovim Ugovorom, osim za kaznena djela iz članka 7. ovoga Ugovora, i za teška kaznena djela za koja se može izreći kazna zatvora ili mjera koja uključuje oduzimanje slobode u trajanju od deset godina ili teža kazna.
- (2) Izručenje vlastitih državljana u svrhu izvršenja pravomoćno izrečene kazne zatvora ili mjere koja uključuje oduzimanje slobode dopustit će se ako su ispunjeni uvjeti propisani ovim Ugovorom za kaznena djela iz stavka (1) ovoga članka, ako trajanje kazne zatvora ili mjere koja uključuje oduzimanje slobode, odnosno njihov ostatak koji se treba izvršiti iznosi najmanje pet godina.
- (3) Odredbe stavaka (1) i (2) ovoga članka ne primjenjuju se na kaznena djela genocida, zločina protiv čovječnosti i ratnih zločina.

Preuzimanje izvršenja strane sudske odluke kojom su osuđeni vlastiti državljani
Članak 9.

- (1) Kada država ugovornica zaprimi zamolbu druge države ugovornice za privremeno pritvaranje u svrhu izručenja ili zamolbu za izručenje u svrhu izvršenja kazne zatvora ili druge mjere koja uključuje oduzimanje slobode iz članka 7. i članka 8. ovoga Ugovora u odnosu na osobu koja je njezin državljanin, ona će odmah po određivanju pritvora u postupku izručenja tu osobu poučiti o mogućnosti izdržavanja kazne zatvora ili druge mjere koja uključuje oduzimanje slobode u državi čiji je državljanin na temelju dvostranog sporazuma o međusobnom izvršavanju sudskih odluka u kaznenim stvarima koji je na snazi u odnosima država ugovornica u trenutku zaprimanja zamolbe za privremeno pritvaranje u svrhu izručenja ili zamolbe za izručenje.
- (2) Ako se osoba iz stavka (1) ovoga članka s tim suglasi te ako su ispunjeni uvjeti predviđeni sporazumom iz stavka (1) ovoga članka, država ugovornica koja je zaprimila zamolbu za privremeno pritvaranje u svrhu izručenja ili zamolbu za izručenje, obavijestiti će drugu državu ugovornicu da u roku ne duljem od 10 dana može podnijeti zamolbu za preuzimanje izvršenja kazne zatvora ili druge mjere koja uključuje oduzimanje slobode.
- (3) Ako druga država ugovornica ne podnese zamolbu za preuzimanje izvršenja kazne zatvora ili druge mjere koja uključuje oduzimanje slobode u roku iz stavka (2) ovoga članka, protiv osobe iz stavka (1) ovoga članka provest će se postupak izručenja.
- (4) Ako druga država ugovornica podnese zamolbu za preuzimanje izvršenja, zamoljena država odlučuje po toj zamolbi sukladno odredbama sporazuma iz stavka (1) ovoga članka, a zamolba za izručenje će se smatrati zamolbom za privremeno pritvaranje osobe u svrhu osiguranja njezine prisutnosti do pravomoćnog okončanja postupka preuzimanja izvršenja sudske odluke.

Odbijanje izručenja zbog azila ili međunarodnopravnih obaveza
Članak 10.

Izručenje će se odbiti:

- 1) ako osoba čije se izručenje traži uživa azil na državnom području zamoljene države;

- 2) ako bi izručenje bilo u suprotnosti s obvezama zamoljene države koje za nju proizlaze iz mnogostranih ugovora.

Načelo *ne bis in idem*
Članak 11.

- (1) Izručenje će se odbiti ako je osoba čije se izručenje traži u zamoljenoj ili trećoj državi već pravomoćno osuđena ili oslobođena ili je postupak protiv nje pravomoćno obustavljen, za isto djelo/djela za koje/koja se izručenje traži.
- (2) Iznimno od slučaja iz stavka 1. ovoga članka izručenje se može dopustiti ako je postupak pravomoćno obustavljen isključivo zbog procesnih razloga predviđenih pravom država ugovornica.

Zastara
Članak 12.

Izručenje će se odbiti ako je prema pravu države moliteljice ili zamoljene države nastupila zastara kaznenog progona ili izvršenja kaznene sankcije.

Obostrana kažnjivost
Članak 13.

Izručenje će se odbiti ako se traži zbog djela koje nije kazneno djelo prema pravu jedne od država ugovornica.

Kazneni progon zbog istog kaznenog djela u zamoljenoj državi
Članak 14.

Izručenje se može odbiti ako se osoba čije se izručenje traži zbog istog kaznenog djela kazneno progoni u zamoljenoj državi.

Načelo teritorijalnosti
Članak 15.

- (1) Izručenje se može odbiti ako se traži zbog kaznenog djela koje je u cijelosti ili djelomično počinjeno na državnom području zamoljene države.
- (2) Izručenje se može odbiti ako se traži zbog kaznenog djela počinjenog izvan državnog područja države moliteljice, i ako pravo zamoljene države ne dopušta kazneni progon za isto kazneno djelo počinjeno izvan njezinog državnog područja.

Amnestija
Članak 16.

Izručenje će se odbiti za kazneno djelo koje je obuhvaćeno amnestijom u zamoljenoj državi, ako je ona nadležna za kazneni progon za to kazneno djelo prema svom pravu.

Presuda donesena u odsutnosti
Članak 17.

Kada država moliteljica traži izručenje osobe u svrhu izvršenja kazne zatvora ili druge mjere koja uključuje oduzimanje slobode, izrečene protiv te osobe u njezinom odsustvu, zamoljena država će dopustiti izručenje ako država moliteljica sukladno svom zakonodavstvu pruži jamstvo da će izručena osoba imati pravo na ponavljanje postupka koji će se provesti u njezinom prisustvu.

Odgoda izručenja i privremeno izručenje
Članak 18.

- (1) Ako se protiv osobe čije se izručenje traži u zamoljenoj državi vodi kazneni postupak ili je u toj državi osuđena zbog nekog drugog kaznenog djela, različitog od onog za koje se traži izručenje, izručenje se može odgoditi dok se taj postupak ne okonča, a u slučaju osude dok se kaznena sankcija ne izvrši.
- (2) Ako bi zbog odgode izručenja u državi moliteljici mogla nastupiti zastara kaznenog progona ili ako se u državi moliteljici moraju u prisustvu osobe čije se izručenje traži provesti dokazne radnje za koje postoji opasnost od odgode, može se, na obrazloženu zamolbu države moliteljice, dopustiti privremeno izručenje te osobe radi provođenja tih dokaznih radnji. Dokazne radnje treba pobliže opisati u zamolbi.
- (3) Osoba koja je privremeno izručena ostaje lišena slobode i na državnom području države moliteljice.
- (4) Država moliteljica će privremeno izručenu osobu vratiti zamoljenoj državi odmah po provođenju radnji iz stavka (2) ovoga članka. Vrijeme provedeno u pritvoru u državi moliteljici uračunat će se u kaznenu sankciju koja će se izreći ili je izrečena u zamoljenoj državi.

Postojanje više zamolbâ za izručenje
Članak 19.

- (1) Ako izručenje zbog istog kaznenog djela traže država ugovornica i treća država, zamoljena država odlučuje o izručenju uzimajući u obzir sve okolnosti, osobito težinu kaznenog djela, mjesto izvršenja kaznenog djela, vrijeme podnošenja zamolbâ za izručenje, državljanstvo osobe čije se izručenje traži i mogućnost njezinog daljnjeg izručenja.
- (2) Ako se donese odluka o izručenju trećoj državi, a zamolbe se odnose na različita djela, zamoljena država će drugoj državi ugovornici, zajedno s odlukom o zamolbi za izručenje, priopćiti je li suglasna s eventualnim daljnjim izručenjem iz treće države drugoj državi ugovornici.

Pritvor u postupku izručenja
Članak 20.

- (1) Ako su ispunjeni formalni uvjeti za izručenje, zamoljena država nakon zaprimanja zamolbe za izručenje može, sukladno svom pravu, osobi odrediti pritvor, osim ako izručenje očito nije dopušteno.

- (2) U hitnim slučajevima, na izričitu zamolbu nadležnog tijela države moliteljice, nadležno tijelo zamoljene države može privremeno pritvoriti osobu i prije zaprimanja zamolbe za izručenje. U zamolbi se navodi postojanje jedne od isprava iz članka 4. točke 2) ovoga Ugovora i postojanje namjere podnošenja zamolbe za izručenje. Zamolba treba sadržavati i podatke o kaznenom djelu zbog kojeg će se tražiti izručenje, vremenu i mjestu njegovog izvršenja, podatke o propisanoj ili izrečenoj sankciji, odnosno njenom ostatku, kao i, ukoliko je to moguće, opis osobe čije će se izručenje tražiti.
- (3) Zamolba iz stavka (2) ovoga članka može se podnijeti putem ministarstava nadležnih za poslove pravosuđa, diplomatskim putem ili putem Međunarodne organizacije kriminalističke policije (INTERPOL), bilo kojim odgovarajućim sredstvom pisanog komuniciranja.
- (4) Međunarodna tjeratica se smatra zamolbom za privremeno pritvaranje.
- (5) Zamoljena država mora bez odgode obavijestiti državu moliteljicu o tome da je pritvorila osobu sukladno odredbama ovoga članka.
- (6) Privremeni pritvor bit će ukinut ako zamolba za izručenje i dokumentacija navedena u članku 4. ovoga Ugovora ne budu dostavljeni zamoljenoj državi u roku od 18 dana od datuma pritvaranja. Pritvor se, na obrazloženi zahtjev države moliteljice, može produljiti, ali ne dulje od 40 dana od datuma pritvaranja.
- (7) Puštanje na slobodu ne sprječava ponovno pritvaranje osobe, ako zamolba za izručenje bude kasnije dostavljena.

Odluka o zamolbi za izručenje Članak 21.

- (1) Zamoljena država mora o zamolbi za izručenje odlučiti bez odgode, te o svojoj odluci obavijestiti državu moliteljicu.
- (2) Odluka kojom se u cijelosti ili djelomično odbija izručenje mora biti obrazložena.

Pojednostavljeno izručenje Članak 22.

- (1) Zamoljena država može osobu čije se izručenje, odnosno privremeno pritvaranje radi izručenja traži, izručiti po pojednostavljenom postupku, ako ta osoba pred nadležnim sudom zamoljene države izričito izjavi da je suglasna s ovakvim načinom izručenja i ako su ispunjene pretpostavke za izručenje.
- (2) U slučaju pojednostavljenog izručenja nije potrebno podnošenje zamolbe za izručenje iz članka 4. ovoga Ugovora, međutim, zamoljena država, ukoliko to smatra potrebnim, može zatražiti određene podatke i dokumente od države moliteljice.
- (3) Izručenje po pojednostavljenom postupku ima učinak izručenja u redovnom postupku.

Načelo specijalnosti

Članak 23.

- (1) Izručena osoba ne može biti kazneno gonjena, podvrgnuta izvršenju kazne zatvora ili druge mjere koja uključuje oduzimanje slobode ili izručena trećoj državi zbog kaznenog djela počinjenog prije izručenja, a koje nije predmet izručenja.
- (2) Uvjeti iz stavka (1) ovoga članka neće se primijeniti:
 - 1) ako se izručena osoba izrijekom odrekla primjene načela iz stavka (1) ovoga članka;
 - 2) ako izručena osoba, iako je imala mogućnost, nije u roku od 45 dana od datuma njezinog konačnog puštanja na slobodu, napustila državno područje države ugovornice kojoj je bila izručena, ili ako se nakon napuštanja tog državnog područja, na njega ponovno vratila;
 - 3) ako država ugovornica koja je osobu izručila da suglasnost, u svrhu čega se podnosi zamolba popraćena dokumentacijom iz članka 4. ovoga Ugovora i sudskim zapisnikom s izjavom izručene osobe o kaznenom djelu iz stavka (1) ovoga članka o kojoj se odlučuje u primjerenom roku.
- (3) Ako se nakon izručenja, tijekom kaznenog postupka u državi moliteljici, promijeni pravna kvalifikacija kaznenog djela za koje je dopušteno izručenje, izručena osoba se može kazneno goniti i osuditi za to djelo samo ako je izručenje dopušteno prema novoj pravnoj kvalifikaciji.

Daljnje izručenje trećoj državi

Članak 24.

- (1) Osim u slučaju iz članka 23. stavka (2) točke 2) ovoga Ugovora država moliteljica može samo uz suglasnost zamoljene države osobu koja joj je izručena dalje izručiti trećoj državi koja je traži zbog kaznenog djela počinjenog prije predaje.
- (2) Uz zamolbu za davanje suglasnosti za daljnje izručenje trećoj državi dostavlja se dokumentacija iz članka 4. ovoga Ugovora na kojoj se temelji zamolba za izručenje treće države.
- (3) Zamoljena država će donijeti odluku o zamolbi iz stavka (2) ovoga članka u primjerenom roku.

Uračunavanje pritvora u kaznenu sankciju

Članak 25.

Ako je izručena osoba u državi ugovornici bila pritvorena zbog kaznenog djela zbog kojeg je izručena, vrijeme provedeno u pritvoru uračunava se u kaznenu sankciju.

Predaja osobe koja se izručuje

Članak 26.

- (1) Ako se izručenje dopusti, zamoljena država će državu moliteljicu obavijestiti o mjestu i vremenu predaje, kao i o vremenu koje je tražena osoba provela u pritvoru radi izručenja.

- (2) Osoba čije je izručenje dopušteno može se pustiti na slobodu, ako je nadležno tijelo države moliteljice ne preuzme u roku od 10 dana od datuma utvrđenog za predaju.
- (3) Ako predaja osobe čije je izručenje dopušteno nije moguća zbog izvanrednih okolnosti, država ugovornica na čijoj su strani ove okolnosti nastale će o tome obavijestiti drugu državu ugovornicu radi postizanja dogovora o novom vremenu predaje.

Ponovna zamolba za izručenje Članak 27.

Ako izručena osoba na bilo koji način izbjegne kazneni progon ili izvršenje kaznene sankcije, a nađe se na državnom području zamoljene države, moći će biti izručena na ponovljenu zamolbu. U tom slučaju nije potrebno uz zamolbu prilagati dokumente iz članka 4. ovoga Ugovora, ako su još uvijek na raspolaganju zamoljenoj državi i ako se nisu promijenile okolnosti pod kojima je podnesena prvobitna zamolba za izručenje.

Predaja predmeta Članak 28.

- (1) Predmeti ili isprave mogu se zaplijeniti i predati drugoj državi ugovornici, ako o tome postoji odluka nadležnog tijela države moliteljice.
- (2) Ako se dopusti izručenje osobe, zamoljena država će, i bez posebne zamolbe, dopustiti predaju predmeta:
 - 1) koji se mogu upotrijebiti kao dokazno sredstvo;
 - 2) koje je osoba koja se izručuje, pribavila kaznenim djelom ili unovčavanjem predmeta koji potječu od počinjenja kaznenog djela.
- (3) Ako izručenje koje bi prema ovom Ugovoru bilo dopušteno, nije moguće jer je osoba koju treba izručiti pobjegla ili umrla, ili je nije moguće pronaći na državnom području zamoljene države, predaja predmeta će se unatoč tome dopustiti.

Postupak predaje predmeta Članak 29.

- (1) Predaja predmeta se obavlja prema pravu zamoljene države. Mjesto, vrijeme i način predaje predmeta dogovoriti će i predaju provesti INTERPOL država ugovornica.
- (2) Prava zamoljene države i trećih osoba na predmetima iz članka 28. stavka (2) ovoga Ugovora ostaju nedirnuti. Ako postoje takva prava, država moliteljica će predmete, po okončanju postupka, što prije i besplatno vratiti zamoljenoj državi. Ako bi takva prava bila povrijeđena predajom, predaja se neće dopustiti.
- (3) Predaja predmeta radi vraćanja oštećeniku može se izvršiti uz suglasnost druge države ugovornice i prije nego je dopušteno izručenje.
- (4) Zamoljena država može odgoditi predaju predmeta ili isprava, ako su joj potrebni u drugom kaznenom postupku koji je u tijeku.
- (5) Država moliteljica će vratiti predmete ili isprave zamoljenoj državi, nakon okončanja postupka za koji su bili traženi, ukoliko se zamoljena država toga ne odrekne.

Primjena prava i obavijesti
Članak 30.

- (1) Ako ovim Ugovorom nije određeno drukčije, na postupak u vezi izručenja i na pritvor na državnom području zamoljene države, primjenjuje se pravo zamoljene države.
- (2) Ako se osoba izručuje u svrhu kaznenog progona, država moliteljica će obavijestiti zamoljenu državu o ishodu kaznenog postupka i dostaviti joj pravomoćnu odluku.

Tranzit
Članak 31.

- (1) Tranzit osobe koju treća država izručuje jednoj državi ugovornici preko državnog područja druge države ugovornice, odobriti će se po dostavi zamolbe za tranzit, a koja treba sadržavati dokumentaciju iz članka 4. ovoga Ugovora.
- (2) Država ugovornica od koje se traži odobrenje za tranzit može odbiti zamolbu za tranzit preko svog državnog područja ako se radi o osobi protiv koje se u toj državi vodi kazneni postupak ili je protiv nje izrečena osuđujuća presuda koja nije izvršena, ili ako bi prema mišljenju te države tranzit mogao štetiti njezinim interesima.
- (3) Država ugovornica od koje se traži odobrenje za tranzit odbit će zamolbu za tranzit preko svog državnog područja vlastitog državljana, osim ako treća država izručuje tu osobu državi ugovornici za kaznena djela iz članka 7. i 8. ovoga Ugovora počinjena nakon potpisivanja ovoga Ugovora.
- (4) Bez suglasnosti države koja je dopustila izručenje tražene osobe, država ugovornica preko čijeg državnog područja se obavlja njezin tranzit, ne smije tu osobu progoniti niti protiv nje izvršiti kaznenu sankciju zbog kaznenog djela koje je počinjeno prije tranzita.
- (5) Tijekom tranzita zamoljena država će osobu koja se provodi držati u pritvoru.

Troškovi
Članak 32.

- (1) Troškove izručenja snosi država ugovornica na čijem su državnom području nastali.
- (2) Troškove tranzita snosi država koja je tražila odobrenje za tranzit.
- (3) Troškove prijevoza zrakoplovom snosi država koja je predložila takav prijevoz.

Završne odredbe
Članak 33.

- (1) Ministarstva nadležna za poslove pravosuđa država ugovornica održavati će redovite konzultacije, najmanje jedan put godišnje, radi razmatranja provedbe ovoga Ugovora i rješavanja sporova proizašlih iz tumačenja ili primjene ovoga Ugovora.
- (2) Sporove u vezi tumačenja ili primjene ovoga Ugovora koje se ne riješe na način predviđen u stavku (1) ovoga članka, riješiti će države ugovornice diplomatskim putem.

Članak 34.

Odredbe članka 7. i 8. ovoga Ugovora primjenjuju se samo na kaznena djela počinjena nakon datuma potpisivanja ovoga Ugovora.

Članak 35.

- (1) Ovaj Ugovor stupa na snagu datumom primitka posljednje pisane obavijesti kojom države ugovornice obavještavaju jedna drugu, diplomatskim putem, o okončanju njihovih unutarnjih pravnih postupaka potrebnih za njegovo stupanje na snagu.
- (2) Ovaj Ugovor privremeno se primjenjuje od datuma njegovog potpisivanja.
- (3) Ovaj Ugovor se sklapa na neodređeno vrijeme. Svaka država ugovornica može otkazati ovaj Ugovor u svako doba, pisanom obaviješću drugoj državi ugovornici, diplomatskim putem. U tom slučaju, Ugovor prestaje šest mjeseci od datuma primitka obavijesti o otkazu.

Sastavljeno u Zagrebu, dana 28. studenoga 2012. u dva izvornika, svaki na hrvatskom jeziku i službenim jezicima Bosne i Hercegovine (bosanskom, hrvatskom i srpskom), pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni.

ZA REPUBLIKU HRVATSKU

**Orsat Miljenić, v.r.
ministar pravosuđa**

ZA BOSNU I HERCEGOVINU

**Bariša Čolak, v.r.
ministar pravosuđa**

Članak 3.

Provedba ovoga Zakona u djelokrugu je središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove pravosuđa.

Članak 4.

Na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, Ugovor iz članka 1. ovoga Zakona nije na snazi, već se privremeno primjenjuje od datuma potpisivanja, te će se podaci o njegovom stupanju na snagu objaviti u skladu s odredbom članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Članak 5.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u "Narodnim novinama".

Klasa:

Zagreb,

Predsjednik Hrvatskoga sabora

Josip Leko, v.r.

OBRAZLOŽENJE

Člankom 1. Zakona propisano je da se potvrđuje Ugovor između Republike Hrvatske i Bosne i Hercegovine o izručenju, potpisan u Zagrebu 28. studenoga 2012., u izvorniku na hrvatskom jeziku i u službenim jezicima Bosne i Hercegovine (bosanskom, hrvatskom i srpskom jeziku).

Člankom 2. Zakona sadrži tekst Ugovora između Republike Hrvatske i Bosne i Hercegovine o izručenju, u izvorniku na hrvatskom jeziku.

Člankom 3. Zakona utvrđuje se središnje tijelo državne uprave u čijem je djelokrugu provedba Zakona.

Člankom 4. utvrđuje se da na dan stupanja na snagu Zakona Ugovor između Republike Hrvatske i Bosne i Hercegovine o izručenju nije na snazi, već se privremeno primjenjuje od datuma potpisivanja, te će se podaci o njegovom stupanju na snagu objaviti naknadno u skladu s člankom 30. stavkom 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Člankom 5. uređuje se stupanje Zakona na snagu.